

کارگزاران سعی کردند با تأویل و تفسیر سخنان دبیرکل شان را تعدیل کنند و از تبدیل شدن آن به مبنای یک اختلاف جدی در اردوگاه اصلاح طلبان جلوگیری کنند تا وحدت این جریان سیاسی به عنوان یکی از برتری هایش نسبت به رقیب آسیب نبیند.

اصلاح طلبان درباره ائتلاف با اعتدالگرایان هم نظرگاه یکسانی ندارند. تجربه ائتلاف هاشان هم در دولت و هم در مجلس سبب شده است که صدای غالب در میان آنها «نه» به ائتلاف باشد. چه به گفته محمود میرلوحی «اصلاح طلبان ترجیح می دهند یک ۱۰۰ نفریابیند به قول و قرار داشته باشند تا ۱۶۰ نفری که ۶۰ نفر از آنها دربان خود را پرت می کنند.» با وجود این مشخص نیست که آنها تا چه حد بتوانند بر ایده اجتناب از ائتلاف استوار بمانند.

در این میان شورای سیاستگذاری اصلاح طلبان برای پاسخ به انتقادات درباره نحوه تدوین فهرست انتخاباتی شان دست به ابتکار عمل شد و به تأسیس یک سامانه رای سنجی و سپردن سازوکار انتخاب نامزدها به دایره گسترده تری از افراد رای داد. طرحی که حمیدرضا جلالی پور، عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت در دفاع از آن گفت: اصلاح طلبان می خواهند به

سجاد صفری / ایران

مخاطب خود این پیام را بدهند که اگر چه دستاورد قانونی و حقوقی شان در دموکراتیک کردن نظام سیاسی کم است و راه بلندی در پیش دارند، اما از دموکراتیک کردن فرآیند تصمیم گیری ها در خود جریان اصلاحات غافل نیستند.

این ایده اما در مسیر تشریح جزئیات با حرف و حدیث مفصل مدافعان و مخالفان مواجه شد و در نهایت به دلیل اعمال محدودیت هایی زمان اجرایش به بعد از اعلام صلاحیت ها توسط شورای نگهبان موکول شد.

■ اصولگرایان، از وحدت تا دوگانه سازی

گرچه صابون رد صلاحیت در انتخابات مجلس دهم به تن تندرترین چهره های اصولگرا خورد اما این جریان سیاسی متفاوت از رقیب در این باره کمتر نگرانی به خود راه می دهد. با این حال اصولگرایان هم نگرانی ها و موانع خود را دارند. همین تعدد نیروهایی که صلاحیت شان تأیید می شود یکی از معضلات پیش رو است چه ارائه فهرست و کاندیدای واحد در حوزه های انتخابیه مختلف به معنای آن است که باید از این خیل عده بیشتری تن به کناره گیری و انصراف بپسایند. حالا اینکه سرهای بسیاری سودای ریاست و مرکزیت دارند امری دیگر است.

در اهمیت وحدت برای اصولگرایان همین پس که مأموریت و نام گذاری

شورایشان بر همین مدار است؛ در ناکامی سلفش «جبهه مردمی نیروهای انقلاب اسلامی (جمنا)» حالا «شورای ائتلاف جریان ارزشی انقلاب (شاجا)» جز این بازی الفاظ اینکه هر کدام از این سازوکارها بالاخره بتوانند پیوندی میان قطب های مختلف اصولگرایی ایجاد کنند تا این جای کار انتظاری بی نتیجه است.

از میان طیف های مختلف اصولگرا دو طیف بیش از دیگران امکان قرار گرفتن در مداری مستقل را دارند؛ پایداری ها و احمدی نژادی ها.

جبهه پایداری به عنوان تشکیلی که با قوت بیشتری در بعضی شهرها از جمله قم و مشهد فعال است حتی از فرستادن نماینده خود به نشست های شورای وحدت اجتناب کرد و برای این همراهی شرط و شروط گذاشت. زیرا به گفته ناصر سقای بی ربا عضو شورای مرکزی جبهه پایداری این تشکل بر مسأله تعیین شاخص ها و عدم سهم خواهی تأکید داشت و گویا در تعامل اش با دیگر اصولگرایان به نتیجه نرسید.

همین بود که کسب مجوز برای جبهه ائتلاف اصولگرایان قم از کمیسیون ماده ۱۱۰ احزاب به عنوان جبهه ای نزدیک به پایداری ها و با اعلام زود هنگام فهرست سه نفره مورد حمایت شان که هر سه از طیف پایداری به شمار می آمدند یکی از اولین انشعاب های رسمی اصولگرایان در انتخابات مجلس یازدهم را رقم زد.

طیف دیگری که در صورت تأیید صلاحیت نامزدهای انتخاباتی شان قاعدتاً فهرست جداگانه ای خواهند داد، منسوبان به طیف احمدی نژاد هستند. چهره هایی که تمایلی ندارند خودشان را اصولگرا بدانند و از سمت مقابل هم کششی برای همکاری با آنها نیست اما بر احتی هم نمی توانند از مهر اصولگرایی که سال ها پیش بر پیشانی خود زده اند، عدول کنند.

جز اینها دو چهره شناسای اصولگرا یعنی محمدباقر قالیباف و غلامعلی حداد عادل حضور دارند که بارها ریاست شورای وحدت اصولگرایان را به یکدیگر تعارف کردند و سرآخر اطرافیان شان با گفتن اینکه این شورا اصلاً رئیس ندارد آن را از زیر بار تأثیر منفی چنین رقابتی دور داشتند. قالیباف با نواصولگرایی و حداد عادل با طرح دوگانه اسلامگرایی و غربگرایی خود دو چهره ای هستند که طیفی از

اصولگرایان را نسبت به تحقق رؤیای وحدت بیمناک کرده اند. چه گمانه زنی های متعدد حکایت از آن دارند که ممکن است دعوا بر سر سرلیستی اصولگرایان شهر در پیشین پایتخت را به انتشار فهرستی جداگانه بکشاند.

با این حال به نظر می رسد در میانه دعوا آنکه طرف خود را بر بسته است، جمع اصولگرایان اغلب جوان و تندرویی که در دو فهرست با نام های متفاوت اما با سرلیستی مشترک حسین الله کرم تبلیغات زود هنگام خود را همزمان با ثبت نام داوطلبان آغاز کردند: «لیست مردمی پویش گام دومی دعوت جوانان انقلابی» و «جبهه مدافعان حریم انقلاب اسلامی» عجلتاً برای پایتخت که در هر دو آنها نام مدیران ارشد و میانی ۶ سال نخست دولت احمدی نژاد در کنار نام بسیاری از اصولگرایان تندرو دیده می شود و البته بسیاری از آنها پیشینه نزدیکی به جبهه پایداری دارند. آنقدر که بتوان این فهرست ها را فهرست جبهه ائتلاف اصولگرایان قم برای تهران ارزیابی کرد. حالا با این فهرست ها ماهیت آنچه تحت عنوان «جریان سوم» مطرح می شد و بسیاری معتقد بودند چیزی جز تغییر رنگ و لعاب نیروهای تندرو قدیمی برای ایستادن زیر بیرق های جدید نیست، بیش از گذشته هویدا شد. اصولگرایان در انتخابات پیش رو گسستگان دیگری هم دارند. طیف میانه روادصولگرا که علی لاریجانی به نوعی پرچمدار شان حساب می شود